

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:

Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măceșarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măceșarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere armonioase — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 11 Iulie.

Publicul nostru are acum desbaterea legii agrarie întreagă dinaintea ochilor.*) Poate acum fără de nici o preocupare să facă comparațiune între aprepțiunile noastre, făcute cu toată ocaziunea de câte ori s'a vorbit despre legea aceasta, până era proiect și decînd a devenit lege, și între aprepțiunile ce și le va face publicul însuși după ce cunoaște și desbaterile asupra ei.

Un lucru credem că-l va aprepți publicul întreg ca și noi: că prelîngă toată disproporțiunea numerică a fost bine că a fost și dintre Români cineva în dietă să aperse interesele acestora și că a fost bine, că Români și afară de dietă s'au înțeles să facă ceva și au făcut memorandumul sau petițiunea cunoscută.

N'am câștigat tot, dar era să pierdem foarte mult, dacă nu se făcea nimica din partea noastră și câștigam și mai mult, dacă nu totuși, cînd prelîngă cei ce erau în casa deputaților din Budapesta, pe partea și de naționalitate noastră mai erau măcar numai nouă sau zece, care să aperse cauza, care este cauza masei poporului nostru, în cea mai mare parte agricultor și în mare parte fost iobăgit.

Nu imputăm, dar constatăm ceea ce nu se poate nega, nici ascunde. Și cînd constatăm, ne aducem aminte, că sîntem înaintea unui period nou de legislațiune, unde vor veni alte proiecte de legi dezbătute, cari ne vor atinge și pe noi, pe cum ne au atins alte din perioadele trecute.

Eată materie destulă de a ne gîndi, că ce atitudine vom lua în viitoriu la viitoarele algerii.

În privința aceasta simțim o mulțămire. Cel puțin într'o privință sîntem mai bine ca pe timpul, cînd se apropiară perioadele trecute. Acum este îngrigat, cel puțin să avem cine să îngrigiască, ca să fim orientați și sperăm a și fi orientați.

Unor oameni însă li se pare, că în ceea ce privește orientarea, isvorul ei este prea scump, prea avar în măsurile, care s'ar pără că publicul le așteaptă.

N'avem intențiune să apărăm pe nimenea, dar acei ce judecă astfel, sau judecă pripit, fără cunoștința adevăratei situațiuni, sau caută într'adins un obiect, asupra cărui se și verse focul intențiunii de a arăta rivna cătră afacerile publice.

În tipul acesta nu se promovează nici cea mai simplă cauză. Declamațiunile sînt bune numai de distracțiune.

Este de lipsă a sci, că dela 1869 în coace indiferentismul s'acum naturalizat între oamenii nostri. Acesta nu se poate desrădăcina cu una, cu două. Cu toate acestea sperăm, că el se va desrădăcina și nu va trece mult și în privința viitorului nostru vom sci ce avem de făcut și ce vom face. *Exempla trahunt*, și exemplul din dieta Ungariei are o elocuență mai mult decît atrăgătoare. De aceea răbdare! Graba strică treaba.

*) Publicarea desbaterilor s'a terminat în nr. 80.

Cumcă graba strică treaba ni o spun cei, amărîți în sufletul lor „că nu se face nimica” din partea unui comitet electoral al Românilor. Densii, în rivna prea mare și de mult zel pentru libertate, pledează pentru octoare. Lăsăm velul asupra lucrului și nu'l descoperim mai departe. Cei ce au, și vor voi să înțeleagă vor înțelege.

Dar pentruca se ajungem la țînta dorită fără vorbă multă și lată și fără discusiuni asupra imposibilității, publicul român ar trebui să fie mai interesat de cauza adevărată a sa și dacă și-au ales comitet central electoral să nu fie indiferent la indicările sale, căci dacă va fi indiferent va strica, nu comitetului, ci causei, ce are se reprezente comitetul.

Aci ar fi la loc rivna.

Revista politică.

Sibiu, în 11 Iulie.

„Times” vrea să scie și „W. Z.” întărește, că bar. Calice a primit instrucțiune, a influința la Constantinopol pentru îndeplinirea tratatului dela Berlin. Austria și Germania au luat asupra și misiunea de a atrage atențiunea puterilor signatate asupra impregiurării, ca și celelalte țeri din orient să și împlinescă datorița ce le impune congresul din Berlin. Principatul Bulgariei d. e. este încă în restanță cu demolarea fortărețelor dunărene. Nu se scie dacă Rusia va fi aplicată a influința asupra clientei sale (Bulgaria) ca se satisfacă tratatului.

Dela București se scrie la „D. Ztg.” de nou, că în cercurile politice de acolo oamenii nu sînt încantați de rezultatul cu Arab-Tabia. Cu toate acestea au ajuns a recunoaște și politici din București că altcum nu se putea, de oare ce cu emanciparea și cu mergerea pe picioare proprie nu prea vrea să meargă. România acum se rădă de Austro-Ungaria, pentruca acesteia a avut să mulțamească și că a câștigat în cestiunea Arab-Tabiei.

După „Polit. Corr.” între Petersburg și București a avut loc o correspondență diplomatică, pentruca spre granițele rusești se adună prea multe elemente revoluționare, care agitează contra Rusiei. Aceeși „Polit. Corr.” spune dela București, că guvernul român fu incunoscînt de autoritățile administrative din țeară, că agenți numeroși rusești umblă cruciș și curmeșiș prin România, dîcînd, că caută nihilisti rusești. Autoritățile române însă voiesc a descoperi în acești detectivi ofițieri rusești, cari se interesează foarte mult de raporturile districtelor și se ocupă cu topografări.

În „Neue freie Presse” găsim următoarea telegramă, ce i se trimite din Londra, cu data de 17 Iulie:

„După cum am anunțat deja nu mai este nici o îndoială, că cercurile guvernamentale de aici privesc trimiteria de funcționari germani la Constantinopol ca cel mai important eveniment al săptămînei. Eacă care este raționamentul politicilor înțelepți asupra acestei afaceri: „Este prea

adevărat, că Sultanul uredse ori ce amestec internațional, dar scie tot de odată, că nu va pute să lădure de cât numai prin reforme radicale; el se teme însă de bărbați ca Midhat-pașa tot atât de mult ca și de un amestec internațional. Cealți pași sînt în schimb, incapabili; așa dar el tot va trebui să se acomodeze cu ori ce preț la un amestec străin.

„Rusia este cu totul escluză din cestiune, Austria ar fi desaprobată dela Petersburg, Franța și Italia nu sînt destul de puternice, și Englitera este astăzi tot atât de neubită în Constantinopol ca și Rusia. Rămîne dar Germania, pe care Sultanul o privesce ca statul cel mai puternic și mai neapărtîntor, sub a cărui protecțiune ar pute să țînă piept și panslavistilor și panelenilor”.

Asupra intențiunilor principelui de Bismarck în această afacere, politici de aici raționează astfel:

„Este prea adevărat, că Germania însăși n'are nici un interes direct și însemnat în Turcia; însă interesul cel mai mare al Germaniei este, de a împedea pe Rusia de a deveni tocmai puternică în peninsula balcanică, și de a împedea ca Austria să fie prea slăbită prin ridicarea de state puternice inamice la frontăriile sale. Principele de Bismarck a declarat adese ori, că cel mai mare pericol pentru Germania este în posibilitatea vre-unui atac deodată din partea Franței și a Rusiei, și că acest pericol nu poate fi înlăturat decît prin aceea, ca nice unul din aceste două state să mai dobîndească nouă puteri, precum și prin cultivarea celor rai intime relațiuni între Germania și Austria. Totuși Rusia pregătesce actualmente în Bulgaria un nou rebel neoficial contra Turciei, pe cînd d. Gladstone declară din nou, că Austria nu trebuie să mai cucească în peninsula balcanică nici o palmă de pămînt măcar. Așa dar Germania trebuie să se aperse contra a două feluri de pericole, adecă contra impuțernicirii Rusiei și slăbirii Austriei. Precum Pitt își gîndea că Prusia din America, tot astfel și principele de Bismarck combate posibilitatea unei alianțe franco-ruse în Constantinopol. Pe lângă aceasta se mai adaugă și strălucita ocaziune ca, printr'o satisfacere a invitațiunii Sultanului, să se ridice prestigiul și influența Germaniei. Pe cînd Englitera, Franța, Rusia și Italia se certau, diplomatiasau, țineau conferențe, scriau Note și trimiteau ambasadori speciali, principele de Bismarck făcea, fără mult șgomot, primul pas pentru introducerea adevăratelor reforme în Turcia.”

Cestiunea aceasta care se agită necontent, preocupă și presa engleză. Astfel „Times” publică următoarea relațiune ce i se trimite din Constantinopol, cu data de 13 Iulie:

„Diplomații și bărbații financiari din Constantinopol au fost oare cum surprinși de aparițiunea fără veste a unui număr de funcționari germani cari, recomandați de cabinetul dela Berlin, au sosit aici spre a întreprinde o reformă radicală a administrațiunii financiare turcești. Afacerea a fost arangiată în secret de comitele

Hatzfeld, ambasadorul german, fără ca să spuie ceva despre aceasta celor-gilor săi. Ea este însemnată din punctul de vedere, că ne dă probă, că Sultanul a recunoscut starea cea desপরাতă a finanelor imperiului și consideră, că a venit timpul de a face ceva pentru a împedea numirea comisiei internaționale de care se teme atât de mult. Nu este tocmai fără importanță faptul că el s'a adresat tocmai Germaniei, ear nu altei puteri. Încă de mult domnesce în palat idea, că Germania poate fi despărțită de coalițiunea europeană; ear o alianță germano-turcă, ori cât de ridicolă ar pără bărbaților de stat dela vest, este considerată de unii politici de aici ca posibilitatea unui viitor foarte apropiat.

Asupra aceleși cestiuni, „Neue freie Presse” mai scrie următoarele:

„Situațiunea esteroară este dominată actualmente de faptul netăgăduit al amestecului activ al Germaniei în desfășurarea cestiunii orientale. Prin trimiteria de ofițieri și funcționari administrativi, guvernul german a dat o probă despre firma sa voîntă de a acorda sprîngul seur Turciei, lăsată în voia întemplării de toți aliații ei naturali și de a arăta tuturor celor, cari încrează la desființarea Turciei, că ea nu va consimți la aceasta. Asupra cestiunii trimiterii de funcționari și ofițieri germani se povestese, că Poarta a făcut această cerere după propria dorință a Sultanului și că guvernul german s'a grăbit a acceda în chipul cel mai binevoitoriu. Se mai amintese încă, că chiar acum 40 ani a venit la Constantinopol după cererea Sultanului de atunci, un număr de sub-ofițieri artileristi, cari au ridicat artileria turcească pe o așă treaptă, încât ea a trecut multă vreme mai bună ca cea rusă. Se dice că consiliarul de stat german, Wettedorf, care a sosit deja în Constantinopol, a fost rugat de Sultan să ocupe postul de sub-secretar de stat în ministerul finanelor”.

Foile din Berlin se expectorează în timpul din urmă foarte semnificativ asupra trimiterii funcționarilor germani la Constantinopol. Așa „Post” crede că se poate lua de lucru sigur că Germania urmărește o politică conservativă și merge mîna în mîna cu Austro-Ungaria. „Vossische Zeitung” vede întărită influența germană în orient și dacă mai cugetă omul, că pe tronul românesc și cel bulgar șed principii de viață germană, s'ar pără că se adereseze vorba, că orientul trebuie pus în servițiul intereselor culturai germane”. La toată întemplarea, dice mai încolo foaia citată, Germania nu vrea se și sdrobescă oasele pentru dominațiunea turcească.

Grecii și Albanzii.

Un Albanez musulman din cei mai înmînați și mai considerați în provincia sa și care se află în Constantinopol, adresează diarului „Courrier d'Orient” următoarea epistolă:

Cînd este vorba de faimoasa cestiune greacă, maioritatea presăi locale

și are coloanele închise pentru aceia cari ar voi să spună ceva adevărat. Dintre organele străine din orașul nostru numai „Courrier d'Orient” este imparțial. Grecii știu foarte bine arta de a căsciga diarele ce lesne se seduc.

Nu este adevăr nici logică pentru un țiar, care are nenorocirea să fie prins de o boală, ce se numește cu un fel de mândrie, filelenism, și pe care am putut-o cu drept numi altfel, dacă nu ne-am teme să aducem supărare.

„Semaforul” nu este mai puțin capabil decât „Farul Bosforului” și e tot așa de destoinic ca și „Stamboul”, nepotul filobulgarului „Levant Times”, pentru a întineca adevărul, a face din zi noapte și din noapte zi, ca să placă nepoților lui Pericles, și să facă să creadă chiar pe Greci, că iluziunile lor sînt adevăruri și pretenziunile lor drepturi.

În numeroși de Sămbătă diarul franco-anglo-italian a publicat un articol intitulat Grecii și Albanezii. Acest articol reproduș îndată de „Farul Bosforului” și de diarele grecesci din capitală, nu este un cap de operă, nici nu este nou, căci ceea ce dăce a fost de o sută de ori publicat în grecește și aproape în același titlu; toate gazetele Atenei l'a inserat în coloanele lor.

Ce spune „Semaforul” în articolul din chestiune?

Că toată Tesalia și tot Epirul sînt locuite mai exclusiv de Greci. Noi știm, că cei care formează majoritatea locuitorilor districtelor Larisa, Fersala, Domoco sînt Români. Ei sînt singurii locuitori de pe ambele coaste ale Pindului și ale celorlalte înălțimi ale Tesaliei pînă în Macedonia și cari sînt singurii Tesalieni, ce știu mînul armele; în fine Albanezii, care sînt principalii și cei mai vechi locuitori ai întregului Epir, și mai cu samă a părții dela Sud-Est; toate aceste naționalități dispar înaintea ochilor „Semaforului”; el vede numai Greci, pretutindeni Greci și earăși Greci.

„Semaforul” ne înșiră nise statistice pentru a proba pretenziunile Grecilor; dar de unde le-a scos? Cine le-a făcut? Nu ne o spune.

După „Semafor” districtul Ianina ar avè 115,000 locuitori, din cari 4.400 sînt Musulmani. Mai întău „Semaforul” n'a înțeles diferența între cuvîntul „albanez” și cuvîntul „musulman”. Pare că nu știe că unul din aceste cuvinte semnifică naționalitatea și celalalt religiunea, și că sînt Albanezi creștini și Albanezi musulmani.

Pentru că voiesc a vorbi de naționalitate, după cum titlul articolului meu o arată, ar trebui să ne spună ceva despre Greci, Albanezi și Români, și nu despre creștini și musulmani; în cazul contrariu trebuia să schimbă titlul articolului meu. Albanezii apoi au arătat tuturor, că resistă și face resbel nu pentru religiunea, ci pentru naționalitatea lor; creștini și musulmani fac cauză comună.

După „Semafor”, afară de cei 4,400 Musulmani, ce locuiesc în Ianina toți locuitorii districtului sînt Greci. Dar noi știm că Mețovo, care face parte din acest district, este locuit numai de Români, jumătate satele din Zagori și alte din giurul Ianinei aparțin aceleiași naționalități și locuitorii lor vorbesc numai românește; femeile și copiii nu știu nici un cuvînt grecesc; nahie din Suli și din Laca-Suli, care face parte din Ianina, sînt locuite numai de Albanezi creștini, întrași în liga albaneză; cazele Paramitia, Filates și Conița, din același district, sînt locuite mai exclusiv de Albanezi, din cari cea mai mare parte sînt Musulmani.

Cât despre districtul Preveza, Semaforul nu face mențiune. Dar credem util de a spune, că în casa Artei numai majoritatea aparține Grecilor, și pentru aceasta Poarta sacrificase acest colț al Albaniei, oprind numai orașul; casele Prevesei, Mărgaritei și Pargei sînt locuite mai exclusiv de Albanezi din cari majoritatea se ține de cultul musulman.

În celelalte districte ale Epirului, cari vor rămâne Turciei, nu sînt Greci, afară numai din câteva cătune dela Dropuli și câteva sate dela Pogoni în distr. Argirocastro, în care se vorbesce grecesce și albanesce.

Eată adevărata statistică a Epirului.

După naționalități: sînt Albanezi 480.000, Greci 120.000, Români 34.000; după religiuni: Musulmani 330.000 creștini (răsăriteni) 300.000 și israeliți 4.000, — total 634.000.

E de observat, că Musulmanii și Israelii ce vorbesce grecesce sînt adăogați la numerul naționalității grecesci, pe când ei nu sînt și nici vor să fie Greci.

Unde este majoritatea greacă a Epirului? Negreșit în imaginațiunea jeloșilor fileleni!

„Semaforul” vorbesce apoi de scoale grecesci din Epir, scoale create și întreținute cu banii Albanezilor avuți și Românilor, în cari misiunile e-lenismului lucrează în contra acestor două naționalități. Dar au mai fost și mai sînt scoale grecesci în România și Bulgaria fără ca pentru aceea acele țeri se aparție Grecilor. Oara se apropie, în care nu numai Albanezii și Români Epirului și ai Tesaliei, dar și cei 450.000 Albanezi din Grecia vor părăsi greceasca pentru a și înveța limba lor națională, ce în nimic nu e inferioară, și când vor voi să învețe grecesce, o vor studia-o ca pe o limbă străină.

„Semaforul” în fine pare, că voiesc a servi pe Greci după metoda or, adică întrebunțând calomnia. Pretinde că Albanezii departe de a rezista Greciei, vor aștepta armata elenică cu satisfacțiune și ca în 1847 șefii Albanezi între alții, Amed ben Dino, tatăl lui Veisel bei și al lui A-bendin pașa, ministrul de externe al Turciei, tatăl lui Abdul bei, care s'a dus anul trecut în Europa ca deputat al ligei albaneze, Semaforul pretinde, că șofii albanezi semnasera și presintasera o petițiune regelui Oton cerend aneșarea țerei lor la regatul elenic.

Sîntem în pozițiune de a declara, că aceasta e o pură calomnie, și că nu numai Amed ben Dino, care a fost un personagiu foarte stimat și dintr'o familie din cele mai influente din Albania, și Abdul bei Coha, dintr'o familie tot așa de influentă, și care, fie dis în trecut, n'are nici o relațiune cu Abdul bei Frachari, al cărui tată îl crede Semaforul, nu numai acești bărbați ilustri ai Albaniei sînt contrarii poftelor elenice, dar cel mai inferior și cel mai neînsemnat dintre Albanezi nu ar fi așa de laș ca să ceară sau să accepte ca patria și scumpă să fie pusă sub jugul Grecilor!

Toți cunosc bravura, ce Albanezii au arătat-o și sîngele ce au vîrsat la diferitele epoce pentru a și scăpa țara și drepturile suveranilor lor în contra pretențiunilor injuste ale Grecilor. Albanezii au probat todeauna fidelitatea lor către Sultan. Prin urmare ilustrul om de stat al Turciei n'are trebuință, credem, de a apêra numele tatălui său și al familiei sale de o calomnie, care poate escita numai risul acelor, cari cunosc pe Albanezi și Greci.

Dar dacă, din partene, am cere „Semaforului” să ne probeze ceea ce cu atăta cutezanță o afirmă, Grecii i-ar

pute veni în ajutor și să probeze această calomnie.

Un Albanec
din țeara, pe care conferența din Berlin voiesc să o aneșeze Greciei.

„B. P.”

Coroșpondențe particulare ale „Telegrafului Român.”

Satulung, Iunie. *) (O taptă demnă de imitata). Creștinul adevărat ține viața aceasta ca un deposit sânt sau ca un dar prețios, ce i este încredut de creatorul și despre care va avè se dea odată seamă Totdeauna preocupat de această cugetare, el nu caută altceva, decât să întrebunțeze bine acest dar. El știe, că viața i este dată ca să se întrebunțeze cu ea și să tragă folosul din trînsa, precum cineva i-ar fi dat nise bani cu dobîndă, ca să i întrebunțeze, dărîndu-i numai fructul lor, ear capitalul după un oare-care timp... să l reîntorcă creditorului seu intact. Ca să facă creștinul adevărat aceasta, caută tot mai mult de a se apropia de marginele perfecțiunii ființei lui înecat i este permis de creatorul și n'are alt studiu mai serios, decât studiul virtuții și al religiunii: „Toate porunciile și preceptele religiunii, care o mărturiscesc, sînt întipărite pre inima lui cu caractere neșterse.” Șciind apoi creștinul, că porunciile și preceptele religiunii nu numai că n'îl opresc, ba înec îl îndeamnă anume, ca să întrebunțeze toate mijloacele, care ar atîrna de el spre a face o viață plăcută nu numai sieși, ci și familiei sale, ba și semenilor sei. El nu vede altceva în scopul vieții, decât să practiceze virtutea, să ajute pre alții și să învețe — cum se dăce, a muri bine. El priveșce viața aceasta ca o călătorie împreunată cu multe griji și pericole, dar care în cele din urmă are să l conducă în patria lui cea adevărată, în ceriu; el se gîndesce totdeauna la ceasul cel de pe urmă, când are să finească această călătorie spinoasă și l'asteaptă ca un filosof creștin, nici dorindu-l, dar nici temându-se de el, cu o deplină supunere de crețelor providenței. Șciind în fine, că avuțiile și desfătările acestei lumi nu l pot face deplin fericit, își vinde toată averea și o dă săracilor, după principiul santei legi, ce i promise, că făcînd aceasta va avè comoră în ceriu. Tot preceptele acelei legi și dăce: „Nu vè adunați comoră pre pămînt, unde moliește și rugina o strică, ci vè adunați comoră în ceriu, unde nici moliește nici rugina nu o strică și de unde furii n'o sapă și n'o fură.” Ce a vrut să dăce sânta lege prin preceptul acesta? Nimic altă, decât că toată sîrgința și toată aplicarea omului de a și aduna averi în viața aceasta pămînteană, e zadarnică, e deșartă, dacă nu caută ca partea cea mai mare a acelei averi să o ducă cu sine și dincolo de viața aceasta, dacă nu caută să și adune comoră în ceriu: numai fapta cea bună, singură virtutea poate fi aceea parte a averii lui, care va rămînè prelungă el ca un soț nedespărțit, ca o avere eternă și în viața cecalată. Nu e avere, nu e rolă în lumea aceasta mai prețuită și mai demnă decât averea și rola omului virtuos; dară nu ca a farișulei, pre care lumea îl credea de cel mai moral, de cel mai virtuos, precănd el sub mantia virtuții ascundea o fală, o îngâmfare și o deșertăciune goală, era un om virtuos în formă, pe din afară, dar în fund nu era altceva decât un vanitos, decât o fantomă. Nu este virtute fără motivul iubirei nefățărîtă către ființa cea mai naltă, fără o adevărată iubire asemenilor și fără sîrgința perseverantă de a se perfecțiuna pre sine însuși spre a se putè pune pe calea, care duce la destinațiunea lui. Tot ce ar face omul fără aceste motive cardinale, nu e virtute creștinească.

Virtutea sau fapta cea bună precum pănesece toate averile acestei lumi, precum a dăce și filosoful Plato: „Tot aurul de deasupra și de sub pămînt nu seamănă cu virtutea? Deși virtutea e prigoniată aici, deși pușni pun preț pe ea, tot numai acela a flut secretul și scopul vieții, numai acela,

care se năzuesc nefîncetat după ea și care caută a o prefăce într'o însușire proprie a sa. Dar omul odată virtuos nu se mulțimesc numai cu aceea, ca el singur să fie virtuos, ci unde poartă, caută să facă și pre alții virtușii și fericiti. Numai așa virtușile și faptele cele bune ale omului vor rămînè o avere veșnică, un soț nedespărțit și credincios pînă dincolo, ear aici amintirea și influența lor asupra noastră, ne vor servi ca un far conducătoriu pe oceanul acestei vieți, ca un exemplu viu pentru ori cine!

În 10 Iunie (29 Maiu) a. c. adică în ziua Înălțării Domnului se împlinesc un an, de când nise fi buni perduse cel mai prețios tesaur, pe mama lor; un an se împlinesc de când comuna noastră Satulung nu mai numeră între cei vii pe una dintre cele mai virtușe femei și dela care avuse multe binefaceri în decurs de mai mulți ani; un an țice se împlinesc de când d-na Ana Stoica născută C. Moldovean părășise această viață spre a se duce la locul de odihnă eternă, după ce vieșuse 65 ani; 20 căsătorită și 29 vèduvită. Această femeie atît în decursul fericitei sale căsătorii, cât și al vèduviei sale s'a distins prin calitățile și prin virtușile cele mai eminente, atît ca soție, atît ca mamă de familie, cât și ca membră a acestei comuni. Prin purtarea ei cea afabilă și atrăgătoare, prin consiliile ei cele bune, prin stăruința și prin nenumăratele binefaceri cu cari contribuia la tot ce e bun și salutar pentru binele comun, atrăsese atențiunea întregii întelgințe din loc, ba și a altor persoane demne din afară, care avuseră norocirea a o cunoașce așa că devenise în urmă cea mai stimată și mai prețuită femeie din comuna noastră.

Respectata noastră matroană, — după ce și vèduse pre toți fiii bine norociti și bine asigurați, cădînd într'o boală grea și pre vèdundu-și în urmă finitul, și-a întogmit toate ca o creștină adevărată și-a făcut testamentul de moarte și după ce toate i erau bine cugetate și bine ordîndute, a dăce cu bêtărînul Simion: „Acum slobozesce pre roaba ta....”

Dintre nenumăratele binefaceri cu cari a contribuit la binele comun, fie'mi permis a aminti numai două:

1. A ajutat biserica din Cernat ca mai bine de 100 fl.

2. Prin testament a lăsat la fondul scoalei din loc Ioan Dorca conșienșii și următor fidel virtușilor creștinesci de cari era condusă soacra d-sale a predispu, ca cât va trăi, în fie-care an să se facă parastas în biserica vechiă din loc, totdeauna în Dumineca după ziua Înălțării Domnului, când se vor împărți și haine între copiii cei săraci, dar cu bune purtări dela scoala noastră de dișjos; ear după moartea d-lore promise a lăsa un fond, din venitul căruia să se facă și de aci înainte parastas și să se împartă haine după dispozițiunea de sus pentru mult iubita d-lore mamă, care atunci se va vedè și în statutele ce le va lăsa relative la acel fond.

Conform dispozițiunii amintite, Duminecă în 1/13 Iulie s'a și fînut parastas, care s'a fînit prin 2 cuvîntări acomodate scopului și prin distribuirea hainelor între copii.

Era ceva plăcut, domnule redactor, cum poporeni priveau cu pietate și cu o mare curiositate la actul acesta, ce n'îl mai vèduseră seversîndu-se de nimenca pînă aci în forma aceasta; era plăcut cum copilașii își întindeau mîinle spre a primi oferte mariminoase din mîna distribuitorului.

Încă câteva cuvinte să mi schimbăm și am terminat. Precum este șciut mai preste tot la poporul nostru domnesce reaua dătină, că dacă moare cineva cu deosebire oameni creștini și cu ceva avere să fi făcut pomeni și încă pe la noi pînă la 7 ani. Cum se fac și cât se spesază cu ele, cred că nu mai e de lipsă să o spuim, de oare ce în genere e cunoscut. Am fost norocit să m'împărtășesc și eu în multe locuri și de multe ori din acele pomeni. Era ceva curios pentru mine, cum babele și bêtărîni,

*) Din lipsa de spaț întărițat.

etc. li vedeam adunați din câte două trei sate, părea că au avut scrisă pomana pe răvaș, de au scut să vie. Teolog mare nu sânt, — o permit înainte, ca să pot înțelege, ce scop pot avè acele pomeni în forma care se fac ele acum; eu de câte ori am supus lucrul acesta micului meu for de judecată, de atâtea ori n'am putut afla nici un scop salutar în el și m'am mirat pentru ce mai e suferit, ba pentru ce nu e combătut și cassat. Nu m'îndoiesc, știu că vor fi mulți de părerea aceasta, sciu și aceea, că nu e lucru ușor a desrădăcina o datină ca și aceasta din poporul nostru; cauza înrădăcinatei ei o atribuim mai mult preoților bătâni și cu deosebire călugărilor; dar totuși nu cred, că ar fi imposibil acum; voiesce și vei pute! Pentru mine pomana în forma, în care se face acum, e o calamitate în poporul nostru. Oare unde am putut ajunge noi, dacă din acei bani, cari se spesează pe acele pomeni s'ar forma un fond pentru felurite scopuri filantropice! Să dăcem d. e. că într'o comună se fac într'un an numai 50 de pomeni, cu fie-care să dăcem că se spesează numai câte 20 fl.; eată o sumă de 1000 fl. și într'un restimp de 10 ani eată un capital de 10,000 fl. apoi interesele?! Dar calculul acesta va mai rămâne mult timp scris pe hârtie și nu sciu când voui fi fericit să ved calculându-se în realitate. Dar până când?

Din incidentalul acesta lăudatul nostru director I. Dorea, după ce a judecat matur asupra acestui lucru, l'a prevenit din că a putut și ca să nu mai fie și răposata scrisă pre răvașele acelor, cari cu câte două trei zile înainte de pomană își pregătesc stoma-machul, ca să poată cuprinde mai mult; a făcut în locul acelor dispozițiune de sus, pre care o cred de cea mai nimerită de o-camdă. Se înțelege prin aceasta nu s'a alterat intru nimic izvorul de câștig al preo-tului.

Eată așa dar aci un mijloc de a da pomenelor o altă formă! Dea Dumnezeu ca acest exemplu să mai aibă mulți imitatori și spriginitori atât în comuna noastră cât și prin alte locuri! Ear accia, cari sânt puși de a păstori turma lui Christos, să fie cu mai multă atențiune și supraveghere asupra ei! Voiesce și vei pute!

I. Daviu.

Varietăți.

† (Maria Bran de Lemeni). În zilele trecute a repositat în Brașov în sinul familiei Sale instristate doamna Maria Bran de Lemeni, soția căpitănului suprem în pensiune al districtului Făgărașului Ioan Bran de Lemeni.

Pe când soțul văduvit al repositatei se afla încă în Sibiu cu judele tribunalul apelativ, această ființă nobilă de două ori pe săptămână intruna la prânț pre tinerii români, cari studiiau la Academia de drepturi; astfel de o parte dând celor mai lipșiți bun ajutoriu, de alta parte însă dând ocaziune de a câștiga cunoștițe și în cultura socială, după cum de sigur mulți dintre aceia își vor aduce aminte.

În anul 1864, când se afla deja în Făgăraș această femeie a înființat fondul spre ajutorarea juristilor români lipsiți din țeara Oltului, din carele, mărindul prin petreceri a-rangiate în favoarea acestui fond, mulți tineri au fost împertășii și ușurați în continuarea studiilor.

După ce acest fond binefăcător a fost mai lung timp în eschisiva manipulațiune a repositatei, mutându-se cu locuința la Brașov s'a decis a concredre îngrigirea fondului repren-tanței comitetului Făgărașului și după o dare de samă minuțioasă a predat averea fondului în sumă de peste 600 fl. v. a. în mâniele repren-tanților comitatensi a protopresbiterului tractului Branului Ioane Meșian, astăzi episcop al diocesi Aradului și a repositatului paroch în Zernesi Ioan Comșa, cari au și predat această sumă repren-tanței comitetului Făgăraș.

Înima iubitoare părintească a repositatei, vertyțile densei ca soție și mamă nu se fin de terenul public, a-cele mai bine le cunosc soțul și copiii remași. Cele nenumerate binefaceri, față cu ori ce recunoștiță șgomotoasă sânt gravate în inimile împertășiiților.

Cele două momente caracteristice însă ale acestei nobile fiice a națiunii române, cari prin naturalul aparțin publicității, le-am ținut vrednice de publicat spre a împertășita memoria publicului în onoarea nestearsă a repositatei, căreia i dăcem: „Fie'i țărina ușoară!”

* (Postal). Cereulațiunea postală dîlnică între Baia de Criș și Deva, întocmită de a transporta și persoane, începînd dela 25 Iulie va fi în modul următor: Pleacă dela Baia de Criș dimineața la 2 oare; sosese la Deva la 10 oare 45 minute; pleacă dela Deva dimineața la 8 oare și sosese la Baia de Criș după ameași la 4 oare 45 minute.

* (Necrolog). Luca Butean de Ruteni paroch gr. orient. în comuna Biscarea și filia Sinlesci după un morb îndelungat și între grele suferințe provăcut cu santele taine s'au mutat la cele eterne în 5 Iulie a. c., la 3 oare după meșul nopții, lăsînd în doliu pre iubita sa soție Ana Butean născută Maniu și un filu minor-rean Iosif. Pre repositat al lui mai deplînge intristatul seu frate Ioan Butean paroch, Eva și Raveca surori, inconsolabila lui mamă Raveca, cumnați Nicolae Maniu teolog și Ioan Balsian candidat de preoție, cumnatele Rosa și Elisaveta, verii Luca Butean paroch, Ioan și Iosif Butean și celelalte rudeni; care întemplare tristă se aduce la cunoștiță și cu inima înfrîntă de durere se anunță amicilor și rudeniilor, că repositatul păstori turma sa cuvîntătoare abia ceva preste 6 ani, fiind răpit încă în floarea vieții de cruda moarte în al 31-lea an al etății sale.

Remășițele pămîntesci s'au depus spre eterna odichnă în cimiterul gr. or. din Biscarea în 6 Iulie a. c. st. v. la 5 oare post merediane după datinile și cerimoniile rituale celebrîndu se prohodul de cătră onorații preoți Samoil Trifon, David Avramesc, Luca Butean, Iosif Caliman, N. Glodean, Avel Bera și Nicolau Mermesan în frunte cu Revered. D. protopresbiter Ioan Papiu al tractului Deve, carele cu această ocaziune rosti cuvîntarea funebrală.

Totodată subscrisul în numele intristatei familii își exprimă mulțămîta tuturor celor, cari atât din depărtare cât și din stațiunea Pisch lui parte la conductul neuitatului meu frate. În fine mulțămîta întregului popor, pre care repositat așa de puțin timp l'au păstorit, despre care însă se vede, că au iubit pre păstoriul seu, căci întreg poporul fără excepțiune mic și mare dederă cel din urmă semn de stimă păriutelui lor duhovnicesc petrecîndul până la groapă.

Fie'i țărina ușoară și memoria binecuvîntată!

Bencinezi în 7 Iulie 1880.

Ioan Butean,
paroch gr. orient.

* (Societatea „Transilvania”). Sub titlul acesta cefim în „Alegătoriul” următoarele: Se face cunoscut, că Societatea are disponibil cu înce-pera dela întăin Octomvre un stipen-diu de 1500 lei noi pe an. Pentru ocu-parea lui se publică concurs. Obiectul pentru care s'a destinat, este in-geria mecanică. Pot concursa studenții Români de peste Carpați în general, fie din Transilvania sau Bucovina, fie din ținutul Satumareului ori Maramureșului, al Urbei-Mari sau Aradului, fie din Bănat.

Dela concurenți se cere: ca până la 25 August a. c. st. v. inclusiv, să se adreseze cu o petiție cătră președintele Societății producînd următoarele acte:

1. Atestat de maturitate (baca-laureat).
2. Atestat de botez.
3. Atestat de paupertate.
4. Atestat medical constatînd starea sănătății și constituția concu-rentului.

5. Declarațiune înscris, că se vor conforma dispozițiunilor articolului 4 din Statute, adică că după terminarea învățeturei vor rămâne în patrie.

București, 6 Iulie 1880.

Din ședința Comitetului Societăți
„Transilvania”

* (Șalupa „Grivița”). Se scrie din Triest, că șalupa „Grivița”, șalupa românească, a eșit gata din stabili-mentul tehnic al orașului, în 16 Iulie.

„Triesteni s'au mirat când au vîd-ut pe această șalupă bandiera cu tri-colorul romănesc”...

„Grivița” e o șalupă de sistem ușor, lungă de 31,275 metrii, largă de 5,40 metrii. Mașina, cu o putere nominală de 30 de cai, e făcută după sistemul cel mai nou de destindere a vaporului și produce o înfală de 10 miluri marine pe oară.

Șalupa e armată cu 2 tunuri Krupp și are un personal de 30 ma-trozi și 3 ofițieri.

* (Correspondențe postale) se vor introduce la toate poștele austro-ung. cu prima August și altele cu 1 Octomvre, despre cari cores-pondențe vom vorbi în numărul viitoriu mai pe larg spre a informa pe onorații cetitori de bunăvreme mai deapropoie în această privință.

* (Comunicație cu amnibus) s'a înființat din 1 Iulie c. între Regin și Borszék pentru cine voiesce a cerceța băile din Borszék. Prețul călătōrii din Reghen până la Borszék face pentru o familie de 4 membri 25 fl., pentru o persoană 7 fl. 50 cr. și pen-tru copii până la 12 ani, apoi servi-tori și serătoare, de jumătate. Ase-menea și înapoi. Până acuma numē-rul oaspeților din Borszék s'a urcat la 102 persoane.

* (Un ordin ministerial) în privința trecerilor preste graniță dispune ca fie-care călătōr, care voiesce se treacă de viitor din Austro-Ungaria peste graniță în România tre-bue să fie înzestrat cu pașaport dela oficiul acelu comitat în care călătōrii își are domiciliul.

* (O insulă nouă) s'a ivit de curînd între insulele azorice și aceasta adică — după cum se scrie din Lisa-bon — prin o șgduire teribilă de păm-ent. Insula cea nouă este de 18,000 metrii cuadrați de mare și de 600 metrii departe de celelalte insule azorice.

* (Post de 40 zile). Doctorul Tanner din New-Yorc și-a pus în cap: a poști 40 de zile, fără a mânca cît de puțin. El și-a început postul sub privegherea neîntreruptă a unui consiliu de Doctori în 28 Iunie n. și numai în a 16-a zi de post abia a beut puțină apă. Densul este între altele foarte sănătos, numai a devenit cam nervos, perldînd în aceste zile pos-tite 25 1/2 punți din greutatea trupului; pulsul lui bătea 95 și mesura căldu-rei sale era 98.

* (Un chit). Din Triest se scrie cu datul de 18 Iulie n. că un corăbier confundător, care era ocupat subț apă în portul triestin spre a visita și a pune în ordine corabia, de care se ținea, a văduț un chit mare apropien-du-se de densul. Corăbierul de sub apă vîdînd pericolul, în care se afla, a stat în loc fără se facă vreo mișcare Chitul, care de altmîntrelea umbra pe lângă corăbier poate că nu l'a văduț,

și după un timp s'a îndepărtat cu totul. Corăbierul înse vîdînd chitul depărtân-duse tot mai mult a dat corăbierului de afară semnul, ca se l' tragă din apă și ajungînd el în corabie de spaimă a căduț leșinat.

Posta din urmă.

„P. Ll.” de eri începe articolul seu de fond: „În Croația așa dară preparative de reboșiu contra Ungariei ar fi terminate. Ni se spune aceasta pe față și inimicul cu care avem de a face ar fi partida „Obzorului”. Precum se vede raporturile dintre Croația și Ungaria, cu toate transacțiunile sânt și rămân încordate.

Dieta Bucovinei s'a închis, după ce și-a terminat agendele, joia trecută. Președintele țării a accentuat în discursul seu de încheiere, venirea monarchului și a dis, țeara nu va putea concura cu alte țeri mai bogate în cea ce privesce splendoarea din afară. Una însă este țeara în stare a oferi monarchului: vederea unui popor care trăiesce în armonie și iubire, și care este mândru a se putea numi în linia dîntăiu popor austriac.

Principele Miridiților Prenk-Bib-Doda a părăsit tabăra dela Tusi și s'a întors la Scutari. Causa încă ne-cunoscută. — Poarta a denumit pe Derviş pașă, generalul trupelor de gardă, guvernator în Albania su-perioară, însărcinîndu cu executarea convențiunei dela 24 Aprilie. În urma dispozițiunei acesteia Mntene-gru a sista retragerea legatului seu dela Constantinople. — Osman pașă e designat pentru o comandă însem-nată. — Se asteaptă decretul prin care să se mobilizeze armata grecească.

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Academia Română.

Proces-verbal Nr. 1.

Ședința generală din 18 Martie 1880.

Membrii prezenți:

D-nii Alecsandri V., Caragiani I., Hasdeu B. P., Laurian A. Treb., Maiorescu T., Chintescu N., Sion G., Babesiu V., Baritiu G., Hodoș I., Maniu V., Melchisedec P. S. S. Episcop, Papadopolu-Calimache A., Aurelian P. S., Bacaloglu Em., Branda D., Felix I., Teclu N., Ghica I., Vasici P.

Președinte, Ioan Ghica.

Ședința se deschide la 1 oară.

Făcîndu-se apelul nominal, se constată numērul suficient al membrilor pentru deschiderea sesiunei generale.

Se citeșce și se aprobă procesul-verbal al ședinței precedente.

D. președinte comunicînd că A. S. R. d-nul a binevoit a declara, că va președe în persoană la deschiderea solemnă a acestei sesiuni, se decide ca acea deschidere să se facă Joi la 20 ale curentei.

Se comunică adresele domnilor membrii N. Crețulescu, Fētu Sturza și Șbiera, care anunția, că nu vor lua parte la lucrările acestei sesiuni.

D. Babșă face o declarațiune analogă din partea d-nului membru Mocioni, care e împedecat de a pute veni din cauza morbului.

Se decide ca, în ziua următoare Marti. 19 ale lunei, să se țină ședința în secții.

Ședința se ridică la 3 oare p. m.

Președinte Ioan Ghica.

p. secretar-general, B. P. Hasdeu.

Proces-verbal Nr. 2.

Ședința solemnă din 20 Martie 1880.

Membrii prezenți:

D-nii Alecsandri Vasile, Caragiani Ioan, Hasdeu B. P., Laurian A. Treb., Maiorescu T. Iu, Chintescu Nico-

lae, Sion G., Babeș V., Baritiu G., Hodoș I., Ionescu N., Maniu V., Melchisedec P. S. S. Episcop, Urechii V. A., Aurelian P. S., Bacaloglu E., Branda D., Felix I., Ghica I., Stefanescu Gr., Teclu Nicolae, Vasici P.

Sub președinția A. S. R. *Domnului* Ședința se deschide la 1 oară.

După citirea apelului nominal A. S. R. face următoarea alocuțiune:

D-nilor! Sânt mândru a deschide prima sesiune ordinară a Academiei Române. Dorese din inimă, ca lucrările Academiei să fie folositoare limbii și literaturii noastre naționale. Numărul fiind suficient, declar deschisă sesiunea Academiei pentru anul 1880*.

După invitațiunea A. S. R., D. Hașdău citește raportul general, alăturat aci în aneșă, despre activitatea morală și starea materială a Academiei în intervalul după sesiunea extraordinară.

Trecându-se la ordinea zilei, D. Bacaloglu, citește discursul său de recepțiune despre Calendar, urmând apoi răspunsul din partea dlui Ioan Ghica, ambele având a se publica în „Anale”.

La oarele 3 și jumătate, A. S. R. ridică ședința.

Președintele Carol.
P. secretar general, B. P. Hașdău.

Proces-verbal Nr. 3.

Ședința generală din 21 Martie 1880.

Membri prezenți:
D-nii Alecsandri V., Caragiani I., Hasdeu B. P., Laurian A. Treb., Maiorescu T., Chintescu N., Sion G., Babeșiu V., Baritiu G., Hodoș I., Ionescu N., Maniu V., Melchisedec P. S. S. Episcop Urechii V. A., Aurelian P. S. Bacaloglu E., Branda E., Felices I., Stefanescu Gr., Teclu N. Vasici P.

Președinte, Ion Ghica.

Ședința se deschide la 1 oară.
După citirea și aprobarea procesului verbal al ședinței precedente, se fac următoarele comunicațiuni:

D. canonic T. Cipariu, anunță că va veni în cursul acestei sesiuni, ceea ce se primesc de către Academie cu o vie plăcere.

D. I. V. I. canonic mulțămesc printr-o adresă pentru onoarea de a fi ales membru corespondent tal Academiei.

D. I. Pușcariu trimite Academiei o gramatică manuscris anonim al limbii macedo-române, o mare chartă în 6 foi al țerilor dunărene, și 4 lucrări proprii ale D-sale, un memoriu istoric despre Sălășite și Talmacia (Omlașiu) ungurece; o gramatică română pentru usul oficial, neteșce; apoi; disertațiune despre împărțirea politică a Ardealului, și opuscului intitulat „Orele libere”. Darul se primesc cu grațitudine la bibliotecă.

D. Cotov din Hirșova, anunță transmiterea continuățiunii traducerei sale din Titu-Liviu.

Societatea studenților în medicină din București, comunică modul constituirei sale, pe basă de a se trece fundul sau și bibliotecă în posesiunea Academiei române, la cas de se disolva cea societate și solicită totodată publicațiunile academice. Se ia cunoștință de această comunicare și se acordă cererea.

Se depune raportul general al dlui N. Densușan, despre rezultatele misiunii sale și se recomandă spre cercetare secțiunea istorică.

D. N. Crețulescu din Roma despre imposibilitatea în care se află de a veni să ia parte la lucrările din această sesiune.

O comunicațiune analogă din partea d-lui I. Sbierea din Cernăuți, cu alăturarea unui certificat medical.

De asemenea din partea d-lui Fătu din Iași.

În urma acestor comunicațiuni D. Hasdeu, depune în dijarul din par-

tea archidiaconului Timușiu student la facultatea de litere, un prețios crișov de la Iancu V. Sasul din 1580, relativ la ilustra familia Muțuc și contrastat marele logofet Stroici cu litere latine.

Se primesc cu recunoștință și se trănite spre examinare la secțiunea istorică.

D. Baritiu, a duce lacunosități că secțiunea istorică, care nu s'a putut completa în sesiunea trecută, s'a constituit în următorul mod: D. Baritiu, președinte, D. V. A. Urechii, vice-președinte, D. V. Maniu, secretar pe termen regulat.

Procedându-se la alegerea comisiunii de răspuns la raportul general, se aleg P. S. S. episcopul Melchisedec, D. Babeșiu și D. N. Ionescu.

Procedându-se la alegerea comisiunii bugetare se aleg d-nii Babeșiu Bacaloglu și Gr. Ștefănescu.

Se comunică ordinea de zi a lucrărilor celor mai importante, cu cari Academia va avè a se ocupa în cursul sesiunii.

Ședința se ridică la 4 p. m.
Președinte, Ioan Ghica.
Secretar general B. P. Hasdeu.

Bursa de Viena și Pesta din 22 Iulie 1880

	Viena	Pesta
Renta de aur	109.20	109.45
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	—	84.25
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	100.75	101.—
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	87.30	87.50
Împrumutul drumurilor de fer ung. Oblig.țiuni ung. de rescumpărarea pământului	126.25	126.25
Oblig.țiuni ung. en clausulă de sorțire	95.10	95.—
Oblig.țiuni urbariale tomesano	—	94.50
Oblig.țiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	94.25	94.—
Oblig.țiuni urbariale transilvane	—	93.25
Oblig.țiuni urbariale croato-slavo-venice	93.60	93.50
Oblig.țiuni ung. de rescumpărarea țecimii de vin	95.—	—
Datorie de stat austriacă în hârtie	93.50	94.50
Datorie de stat în argint	73.—	73.—
Renta de aur austriacă	73.85	73.75
Sorți de stat dela 1860	88.05	88.25
Acțiuni de bancă austro-ung.	132.50	132.50
Acțiuni de bancă de credit ung.	834.—	833.—
Acțiuni de credit aust.	280.50	286.—
Sorți ungurești cu premii	264.25	265.—
Argint	—	113.25
Galbin	—	—
Napoleon	5.53	5.52
100 marea nemțesci	9.33	9.31 1/2
London (pe polița de trei luni)	57.65	57.65
	117.55	117.50

Economico.

Sibiu 20 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu 6.780—8.80; grâu sêcăruf 6.30—7.30; sêcăruf 4.40—5.20; Orș 4.40—4.80; Ovês 3.70—4.10 Cuceruz 4.40—4.80; Mălaiu 7.—8.—; Cartofi 5.20—2.50; Semênță de cânepă 7.—7.50; Mazere 7.—8.—; Linte 12.—13.—; Fasole 6.—7.— 50 chilo: Fână de păne 7.50; Slănină 3.36—3.85; Unsoare de porc 32.—35; Sêu brut 50 chilo 30.—32; Sêu de luminări 3.—23.—; Luminări desu 50 chilo 28.—29; Săpun 19.—20; Fân 50 chilo 1.05—1.15; Căneapă 60 chilo 17.—19. Lemne vôrtoase de foc pro metru cubic 3.25 Spirit pro grad 55—60 cr. pro chilo: carne de vită —46— cr.; Carne de vițel 40—50 cr. carne de porc 48—52 cr. carne de berbec 23—30 cr.; ouă 10 de 20 cr.

Făgăraș, 16 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu 8.—8.50; grâu sêcăruf 7.—7.50; sêcăruf 6.—6.50; orș —. ovês 3.60—3.80; cuceruz 5.—5.20; mălaiu 7.—; Sămânță de cânepă 9.—10.—; mazere 5.—; linte 5.—; fasole 5.—6.— cartofi (vechi) cr. 2.80—3.—; (noi) per litră — cr. pro 100 chilo: Slănină 3.70—8.—; sêu brut 40.—42; sêu de luminări 5.—; unsoare 3.—4.—; cânepă 32.—36; semênță de in 5.—; săpun 5.—; fân 5.—; spirit pro grad cr. pro chilo: carne de vită 40—42 cr. carne de vițel —36— cr.; carne de porc 44— cr. carne de miel 32 cr.; ouă — de — cr. Tergul ploand ați toată ziua fu foarte slab. Apela și rințile de munte fură foarte umfate.

Mediaș, 15 Iulie n. Pro hectolitru: Grâu 7.30.—8.—; Grâu sêcăruf 6.—6.40; Sêcăruf 5.50.—8.—; Ovês 3.70—4.—; Cuceruz 4.20—4.50; Sămânță de cânepă 7.—; Fasole 6.60.—7.—; mazere 5.—; Cartofi 2.—2.40.—; Fân 2.—2.40.—; cel nou 5.—; Căneapă 33.—34; Slănină pro 100 chilo: 60.—64; Unsoare de porc 32.—36; Sêu de luminărid. 36.—50; Spirit pro grad cr. 11 1/2; carne de vită pro chilo 44 cr. carne de porc 44— cr. carne de berbec 32 cr. carne de vițel —46— cr. cerici

ouă 6 de 10 cr. Tergul de săptămână din pricina tergului de pară fu rêu cercetat. Timpul a fost uit și ploios.

(Tergul Mediașului de vară) numit „al Margaretei” a fost preste tot luat mai mult slab ca bun. Tergul de vite adecă, care a început din 9 Iulie n. a fost slab din pricina lipsei de cumpărători. Vite au fost — se poate dice — doară prea multe în terg, pentru aceea căe s'au vândut au trecut abia fără pagubă. Cu total s'au vândut 4310 capete și adecă: boi 1760 cu câte 160—430 fl.; vaci 1290 cu câte 120—220 fl. pârchea; cai 550 cu câte 50—370 fl. Cai de rass nobila de astădată nu s'au aflat în terg. Biboli s'au vândut la 380 capete cu câte 140—220 fl. eară bibolițe la 290 capete cu câte 80—120 fl. Tergul de măturie sau principal a început din 13 Iulie. Vândători au venit din toate părțile Ardealului cu felul de felul de mărfuri și mulțimea lor fu așa de mare, încât numai încăpeau nici oamienii nici sătrile în piață, care șteu că este una dintre cele mai mari piețe ale orașelor ardelen. Din toate unghiurile pieței însă bieții vândători se vădău, că nu le trece marfa, că abia au încasat atata, cât se poată plăti cheltuelile avute cu venirea la terg. Cumpărători nici pentru aceste mărfuri mărnișe n'au fost. Mai bun terg între profesioniști au făcut Secuici cu marfa lor de lemne. Aceștia adecă, venind de astădată mai numeroși ca ori și când, pentrucă la soirea lor în tergul Mediașului se părea, că este mai mult o emigrație de Secuici, sosind aici cu mic cu mare, — cum se șteu cu parcul și cu cățel — ei au vândut în timp scurt toată lemniaria lor încât în 13 Iulie cu bani scumpi nu mai căpătai nimic de cumpărat.

Estras din foaia oficială „Budapesti Közlöny.”

Licitățiuni: în 30 Iulie imob. rămasului după Ioan Bontea în Ungra (judec. cerc. Sighișoara); în 29 Iulie imob. lui Iosif

Bernat în Apahida (trib. Cluj); în 3 Aug. și 2 Sept. imob. Sofiei Rehner în Teaca (judec. cerc.); în 2 August imob. lui Lupu Floron în Năsăud (judec. cerc.); în 30 Iulie imob. Rosaliei Bartok (judec. cerc. Sângiors); în 2 August imob. lui Leopold Nagy în Orăștie (trib. Deva); în 28 Aug. și 25 Sept. imob. lui Frideric Goldner în Făgăraș (judec. cerc.); în 26 Iulie imob. lui Dănilă Schmidt în Feldorf (trib. Ibașfalău); în 17 August și 17 Sept. imob. lui Onu Stinea în Mihalj; în 18 August și 18 Sept. imob. lui Ioan Trucza în Diomal (judec. cerc. Aiud); în 27 Iulie imob. lui George Bărdaș în Retișdorf (judec. cerc. Sighișoara); în 5 August imob. lui Stanislau Rocoinsky în Orăștie (trib. Deva); în 31 Iulie și 30 Aug. imob. lui Ioan Schlecht în Boci (judecăt. cerc. Teaca); în 10 Aug. și 10 Sept. imob. lui Nicolae Medrea în Aciliu (trib. Sibiu).

Nr. 9

3—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoareasă la școala comună de fetițe din Hațeg, prin aceasta se escrie concurs, cu terminul până în 15 August a. c.

Emolumentele sânt:

- 400 fl. v. a. salariu anual, care se va solvi din cassa comună opdană în rate lunare și anticipative;
- cuartir liber;
- 4 orgii lemne focali din care este a se încălzi și școala.

Concurențele au ași subterne suplicele lor, instruite cu documente de calificățiune, subscrisului scaun școlariu, până la terminul defipt.

Acele concurențe vor avè ăntătat, care vor posedea perfect limba română și maghiară.

Scaunul școlariu.

Hațeg, 14 Iulie 1780.

Bersan m. p., Ivascu m. p.,
președinte. notariu.

Neoplanta.
1875.
Medalie de argint.

Seghedin.
1876.
Medalie pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA

pe lângă hotărîrea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă **clopotele găurite**, inventate de densus, a căror sunet este mai adănc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți, sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află todeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de **proasce portative și de mână**.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[43] 2—12

UMRATH & COMP. în BUBNA lângă PRAGA,

fabrică de mașini agricole,

se recomandă prin specialitățile lor renumite prin o **esecantare foarte solidă, umbrelt ușor mare productivitate și treerat curat** a

mașinilor de treerat cu brațe și cu vârtel

pentru 1 până 8 cai sau boi,

atât **locomobile** cât și **stabile**, premiate cu ăntiul premiu la esposiția agronomă mică din acest an în Praga. Mai departe fabricăm noi în măriri diverse:

Ciuriri de bucate, mașini pentru tăiat paie, mori pentru sdrobit etc. etc.

Cataloge ilustrate în limbile țerei grătuite și franco.

[42] 8